

ÎNCHEIERE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău, persoană terță Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2020, FPC „Pegas” SRL a depus acțiune împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău, persoană terță SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea prescripției nr. 01-06/1492 din 28 noiembrie 2019 privind înlăturarea neconformităților în procesul de evacuare a apelor uzate în colectorul urban de canalizare.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 04 decembrie 2019, a recepționat prescripția din 28 noiembrie 2019 emisă de către Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău privind înlăturarea neconformităților în procesul de evacuare a apelor uzate în colectorul urban de canalizare, prin care companiei reclamante s-a solicitat în termeni restrânși, dar nu mai mult de 6 luni de zile din data recepționării prescripției, să proiecteze și să construiască o stație de preepurare a apelor uzate proprii, cu informarea Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău despre etapele de realizare a prescripției.

În motivarea prescripției s-a invocat că prin demersurile SA „Apă-Canal Chișinău” din 12 noiembrie 2019, 25 octombrie 2019, 21 octombrie 2019, 10 octombrie 2019, 20 septembrie 2019 și 16 septembrie 2019, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău a fost informată despre pretinse deficiențe existente privind gestionarea apelor

uzate de către entitățile economice din mun. Chișinău și anume deversarea apelor uzate în colectorul municipal de canalizare cu depășirea valorii maxime admisibile a poluanților, fapt care periclitează activitatea stației de epurare.

Potrivit Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău, FPC „Pegas” SRL a admis deversarea apelor uzate în colectorul urban de canalizare cu depășirea valorii maxime admisibile a poluanților, acțiuni prin care se încalcă prevederile art. 47 lit. b) din Legea privind protecția mediului înconjurător și anexa nr. 1 a Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, întemeind prescripția pe prevederile art. 57 alin. (1) din Legea apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011.

Reclamantul a invocat că, prescripția nr. 01-06/1492 din 28 noiembrie 2019, emisă de către Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău, este una absolut neîntemeiată, ilegală și abuzivă care urmează a fi anulată.

Astfel, la 23 iulie 2004, între FPC „Pegas” SRL, în calitate de consumator și SA „Apă-Canal Chișinău”, în calitate de operator, a fost încheiat contractul nr. 266433/33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală obiectul căruia îl reprezintă livrarea apei potabile și apei industriale din sistemul de alimentare cu apă și recepționarea apelor uzate în sistemul comunal de canalizare.

Ulterior, la 25 februarie 2010, între FPC „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău”, a fost încheiat un contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, care are ca obiect recepționarea apelor uzate deversate de la consumator cu concentrații majorate de poluanți și epurarea ulterioară a substanțelor poluante până la indicii concentrațiilor maxim admisibile (CMA). Conform contractului au stabilit modalitatea de calculare, coeficientul și condițiile de plată pentru serviciul de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți în cazul depășirii concentrațiilor maxime admisibile (CMA). În conformitate cu prevederile pct. 4.1 al contractului nominalizat s-a stabilit modalitatea de calcul pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate deversate de la consumator cu concentrații majorate ale poluanților, cu coeficientul 0,5 la tarif. Respectiv, anume în baza acestui contract, operatorul SA „Apă-Canal Chișinău” își asuma obligația de a recepționa și preepura apele uzate deversate de agent, lunar prin intermediul evacuatoarelor la coeficientul strict stabilit în contract de 0,5 la tarif, fapt care contravine motivelor invocate în prescripția contestată.

A menționat că, în limitele legislației în vigoare, părțile FPC „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” și-au exprimat voința de a reglementa raporturile de recepționare și preepurare a apelor uzate în cazul depășirii concentrațiilor maxime admisibile prin încheierea unui contract distinct de contractul de bază. Semnarea în acest context a unui contract separat este rațional și legal or, contractul nr. 266433/33 din 23 iulie 2004 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală nu conținea clauze privind indicii normativi, modalitatea de calcul, coeficientul și condițiile de plată a tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admisibile în apele uzate.

Reclamantul a relatat că, invocările expuse în prescripția contestată referitoare la faptul că deversarea apelor uzate în colectorul urban de canalizare cu depășirea valorii maxime admisibile a poluanților periclitează activitatea SEB sporind incapacitatea acesteia de a epura apele uzate recepționate sunt pur declarative, neprobate și reprezintă o acuzație nefondată lansată de către SA „Apă-Canal Chișinău” în demersurile acestora.

La 23 martie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a informat FPC „Pegas” SRL despre rezilierea unilaterală a contractului nr. 20-13/15703 din 25 februarie 2010 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Ca rezultat, FPC „Pegas” SRL, s-a adresat în instanța de judecată și a indicat că există 6 decizii irevocabile ale Curții Supreme de Justiție, prin care facturile fiscale emise de către SA „Apă-Canal Chișinău” privind depășirea CMA în perioada de după rezilierea contractului au fost anulate ca fiind ilegale, totodată de către instanțele de judecată s-a constatat continuitatea raporturilor ce rezultă din contractul nr. 20-13/15703 din 25 februarie 2010 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. Ca urmare a emiterii deciziilor judecătorești enunțate, la 13 ianuarie 2020, reclamantul a recepționat notificarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 01-54 din 10 ianuarie 2020, prin care a fost informat că, prin decizia Comitetului de conducere al SA „Apă-Canal Chișinău” din 17 decembrie 2019, s-a hotărât de a executa o serie de hotărâri irevocabile și definitive emise în cauzele civile enunțate, prin anularea facturilor fiscale emise, precum și faptul că noile facturi pentru depășirea CMA în apele uzate vor fi emise cu aplicarea coeficientului prevăzut în contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți din 25 februarie 2010, adică revenindu-se la situația inițială premergătoare aplicării coeficientului pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

A susținut reclamantul că achită în mod regulat și cu bună-credință în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” sumele corespunzătoare pentru depășirea concentrațiilor maxime admisibile în apele uzate în conformitate cu prevederile contractului nr. 20-13/15703 din 25 februarie 2010. Consideră că Inspekția pentru Protecția Mediului interpretează în mod eronat prevederile legale de la art. 57 alin. (1) din Legea apelor, așa cum FPC „Pegas” SRL nicidecum nu deversează poluanți sau deșeuri într-un corp de apă sau pe un teren, dar deversează în sistemul de canalizare ape uzate cu unele concentrații majorate de poluanți la anumite substanțe ale operatorului SA „Apă-Canal Chișinău” pentru care și achită tarifele specificate în contract. Solicitarea Inspekției pentru Protecția Mediului Chișinău privind proiectarea și construcția în termen de cel mult 6 luni de zile a unei stații de preepurare a apelor uzate proprii, cu informarea despre etapele de realizare a prescripției este una vădit neîntemeiată și ilegală, contrară circumstanțelor de fapt ale cazului or, din norma legală a art. 57 alin. (1) din Legea apelor, rezultă expres faptul că Inspectoratul pentru Protecția Mediului este în drept să emită o asemenea prescripție doar în cazul în care se poluează un corp de apă sau un teren, circumstanță inexistentă în acțiunile companiei reclamante.

Reclamantul a mai indicat că, în prescripția contestată, în mod eronat au fost indicate și alte prevederi legale referitoare la atribuțiile Inspectoratului pentru Protecția Mediului prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 548 din 13 iunie 2018 cum ar fi,

sistarea, folosirea resurselor naturale în cazul încălcării prevederilor legislației de mediu; sistarea în limitele legislației a activității agenților economici care folosesc utilaje, aparate, dispozitive ce nu corespund cerințelor de mediu și care poluează mediul; sistarea funcționării atelierelor, halelor, secțiilor; sistarea exploatării clădirilor, edificiilor, echipamentelor tehnice, în cazul unui pericol iminent pentru mediu, viață și sănătatea persoanelor. Astfel, la caz nu este poluat mediul înconjurător, apele uzate fiind deversate în sistemul de canalizare, iar SA „Apă-Canal Chișinău” are obligația de a le epura contra plată înainte de a le deversa în mediul înconjurător.

Reclamantul a afirmat că, SA „Apă-Canal Chișinău” în calitate sa de operator, în conformitate cu prevederile Legii nr. 303 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, are obligația de a presta serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, inclusiv de a presta serviciul de recepționare și preepurare a apelor uzate contra plății stabilite în baza contractului. Toate obiecțiile și pretențiile expuse de către SA „Apă-Canal Chișinău” adresate Inspectoratului pentru Protecția Mediului Chișinău au constituit obiect a mai multor litigii judiciare dintre FPC „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău”, care s-au finalizat cu hotărâri judiciare irevocabile în favoarea reclamantului.

Reclamantul a specificat că, este în imposibilitate de a construi o stație de preepurare reieșind din considerentul teritorial, fabrica de producție și comerț fiind amplasată pe un teren care nu permite construcția separată a unei stații de preepurare. Invocările pârâtului expuse în prescripția contestată referitoare la dreptul acestuia de a sista activitatea unei întreprinderi de producție și comerț sunt inadmisibile și contravin totalmente legislație în vigoare, deoarece pentru depășirea CMA achită tarifele corespunzătoare.

În vederea respectării procedurii prelabile de soluționare a litigiului, la 18 decembrie 2019, a expediat în adresa autorității emitente, Inspecției pentru Protecția Mediului Chișinău, cerere prelabilă prin care a solicitat anularea prescripției nr. 01-06/1492 din 28 noiembrie 2019. Prin răspunsul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 51 din 14 ianuarie 2020, reclamantul a fost informat că, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (2) și (3) din Codul administrativ, a respins cererea prelabilă și potrivit art. 168 din Codul administrativ a transmis dosarul organului ierarhic superior, Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de către FPC „Pegas” SRL împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău, persoană terță SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea prescripției nr. 01-06/1492 din 28 noiembrie 2019 privind înlăturarea neconformităților în procesul de evacuare a apelor uzate în colectorul urban de canalizare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 24 noiembrie 2020, respectând termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, FPC „Pegas” SRL a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 13 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d. 169-175, vol. I).

Prin decizia din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel a FPC „Pegas” SRL împotriva hotărârii din 13 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, conform anexei nr. 1 din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, concentrația maxim admisibilă a ingredientului fosfor total (P total) mg/dm^3 este de - 5,0 și a substanțelor extractibile cu solvenți organici (grăsimi) mg/dm^3 - 25,0. Astfel, din sensul normelor legale rezultă că, evacuarea apelor uzate în rețelele de canalizare ale localităților este permisă numai dacă prin aceasta nu se diminuează prin depuneri capacitatea de transport a canalelor colectoare, nu se degradează construcțiile și instalațiile rețelelor de canalizare, ale stațiilor de epurare și ale echipamentelor asociate, nu sunt perturbate procesele de epurare din stațiile de epurare sau nu se diminuează capacitatea de preluare a acestora, nu se aduc prejudicii igienei și sănătății publice.

Instanța de apel a constatat că, în rezultatul colectării probelor din căminul de control din str. Petricani, mun. Chișinău a FPC „Pegas” SRL, a fost depistată depășirea normativelor CMA de poluanți, mai mare de 10 ori, și anume, probele prelevate din 14 august 2019 atestă depășirea concentrațiilor maxim admisibile la ingredientul fosfor total, concentrația de facto fiind $117,40 \text{ mg}/\text{dm}^3$, pe când norma admisă este de până la $5,00 \text{ mg}/\text{dm}^3$, a substanțelor extractibile cu solvenți organici (grăsimi) concentrația de facto fiind $-253,60 \text{ mg}/\text{dm}^3$, pe când norma admisă este de până la - $25,0 \text{ mg}/\text{dm}^3$.

Instanța de apel a notat că, prescripția nr. 01-06/1492 din 28 noiembrie 2019 emisă de către Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău privind înlăturarea neconformităților în procesul de evacuare a apelor uzate în colectorul urban de canalizare, prin care FPC „Pegas” SRL s-a solicitat ca în termeni restrânși, dar nu mai mult de 6 luni de zile din data recepționării prescripției, să proiecteze și să construiască o stație de preepurare a apelor uzate proprii, cu informarea Inspekției pentru Protecția Mediului Chișinău despre etapele de realizare a prescripției, este legală, fiind emisă cu respectarea strictă a cadrului legal pertinent. Astfel, hotărârea primei instanțe fiind una legală și motivată.

La 29 iulie 2021, FPC „Pegas” SRL, a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 30 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d. 25-31, vol. II).

În motivarea cererii de recurs, FPC „Pegas” SRL a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele dreptului material, concluziile instanțelor de judecată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au fost apreciate în mod arbitrar probele anexate la materialele cauzei.

Recurentul consideră că, soluția pronunțată de către instanțele inferioare este una eronată or, acestea nu au cercetat starea de fapt complet și obiectiv, ignorând circumstanțe esențiale ale cauzei. Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău nu are nici un fel de competențe și atribuții în domeniul deversării apelor uzate în sistemul de canalizare cu depășirea concentrațiilor maxime. Între FPC „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” există un contract ce reglementează raporturile de

recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. Actul administrativ contestat a fost emis contrar legii, cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 57 alin. (1) din Legea apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011.

Recurentul relatează că, instanțele de judecată au omis să constate faptul că pretensele acțiuni de încălcare a legislației expuse în actul administrativ contestat și manifestate prin depășirea concentrațiilor maxime admisibile în apele uzate, constituie obiectul contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți din 25 februarie 2010. Mai mult, instanțele nu a luat în considerare că invocările intimatului din prescripția contestată referitoare la faptul, că deversarea apelor uzate în colectorul urban de canalizare cu depășirea valorii maxime admisibile a poluanților periclitează activitatea SEB sporind incapacitatea acesteia de a epura apele uzate recepționate, sunt pur declarative, neprobate și reprezintă o acuzație nefondată lansată de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Recurentul menționează că, la moment achită în mod regulat și cu bună-credință în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” sumele corespunzătoare pentru depășirea concentrațiilor maxime admisibile în apele uzate în conformitate cu prevederile contractului din 25 februarie 2010. Susține că nicidecum nu deversează poluanți sau deșeuri într-un corp de apă sau pe un teren, dar deversează în sistemul de canalizare ape uzate cu anumite concentrații majorate de poluanți la anumite substanțe ale operatorului SA „Apă-Canal Chișinău” pentru care și achită tarifele specificate în contract.

FPC „Pegas” SRL a explicat că întreprinderea este situată pe adresa xxxx, fiind în imposibilitate de a construi o stație de preepurare reieșind din considerentul teritorial, anume că fabrica de producție și comerț este amplasată pe un teren care nu permite construcția separată a unei stații de preepurare. Invocările intimatului expuse în prescripția contestată referitoare la dreptul acestuia de a sista activitatea unei întreprinderi de producție și comerț sunt inadmisibile și contravin totalmente legislație în vigoare or, reiterează recurentul că pentru depășirea CMA achită tarifele corespunzătoare.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 30 iunie 2021.

La 29 iulie 2021, FPC „Pegas” SRL, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 30 iunie 2021, astfel se atestă că recursul a fost depus în termen.

La 26 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs depusă de FPC „Pegas” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

La 24 august 2021, Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului depus de FPC „Pegas” SRL.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului

Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de FPC „Pegas” SRL este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, depus de Firma Comercială de Producție „Pegas” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh